

Előfizetési árak:
 Félévre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajú szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szék üdésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Király-utca 1-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szerkesztésére és a lap szék üdésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek tő

Pellengéren.

Pécs, 1895. május 8

(* *) Még visszhangzik az egész monarchia attól a fülsiketítő lármától, melylyel a baksisért egyházpolitikai lázban szenvedő kormányparti és bécsi lapok a legfényesebb elégtételt követelték a vérig sértett Bánffy bárónak. Ez az üvöltő korus végtelenül komikus hatásúvá vált tegnap, midőn legfelsőbb kéziratral az elégtétel megadatott — Kálnokynak. Következésképpen a magyar miniszterelnök tudva nem mondott igazat és ha egy kis szikrája van benne az önértetnek, itt az ideje, hogy mondjon le állásáról és ne várja be, míg neki felmondanak.

A magyar ellenzéki pártoknak megvan az a sajátságos, öröklött magatartása, hogy bármily elmentétek legyenek köztük és a kormányon ülő férfiak közt, ha kívülről jön valami veszedelem, az egész nemzet pártkülönbség nélkül sorompóba áll kormány mellett, különösen olyankor, midőn ily rosszhiszemű sértés követtetett el a legfőbb országos méltóság viselőjén.

Az egész ország megegyezett tehát abban, hogy Bánffy bárónak fényes elégtételt kell kapnia, legfeljebb abban tértek el a nézetek, hogy Bánffy b. a történelmi Dugovits Titusz példájára magával rántja ellenfelét is a bukásba.

Bánffy bárónak azonban nincs meg a kellő politikai önértete, mert bámulatatos hidegvérrel tűrte el, hogy átkergessék a kaudiumi igán, rá-süssék a kamarilla kétféjű sasos bélyegzőjét tüzes vassal és a hatalom bírásáért kész volt megalakodni az oly támadással is, melyért még a kutyinyi olvasókörből is kigolyóznák.

Utóvégre bármilyen ügyefogyott, bármilyen gyászmagyarka is a nemes báró, de hát mégis csak magyar. Magyar embertől pedig joggal megvártuk volna, hogy bécsi útjából legalább az ország tiszta címerével térjen vissza, és ha személyére nézve a dolog ki nem egyenlíthető, legalább az állam tekintélyének, melynek ő volna a letéményese, szerezze meg az elégtételt.

Mit tett e helyett a mindig „zajos derült-

ségben“ utazó államférfiu? Kiegyezett az ország rovására a kellő elégtételadás ötven százalékában. Magával hozta azt az egyetlen engedélyt, hogy ügyetlenségét ez egyszer még megbocsátják és megengedik neki, hogy tévedését bevallva, nyilvánosan vezekelhessen.

Nem csak a képviselőházon, de az egész hazában az álmélkodás moraja futott végig, midőn Bánffy ismeretes választát felolvasta.

No hiszen gyönyörű kritikát fog gyakorolni a külföld, midőn egy ügyefogyott államférfiu bakot lö, azután meghunyászkodik megalázója előtt. Jó adag lelkiismeretlenség, vagy talán a lelkiismeret teljes hiánya kell ahhoz, hogy egy párt hatalmi érdekeiért még a nemzeti önértet méltóságának foszlányait is összetépje.

Annyira lenézik már a magyart, hogy felteszik róla, hogy az elégtételnek ezzel a módjával megelégszik. Mi nem hiszszük, mert köztünk van ugyan néhány száz Bánffy-lelkületű ember. de hát ezek már meg vannak bélyegezve a kamarilla bélyegzőjével, ezeket nem tekintjük magyarokul, hanem megvárjuk, míg az alkotmányos faktorok másik eleme: a népakarat el nem kergeti az ország becsületével kufarkodókat arról a helyről, a hova csak a szó teljes értelmében férfiak valók.

A nemes báró a királyi parancs értelmében már tényleg értekezett is az ő bepiszkolójával, a ki az egész világ előtt ostobának és hazugnak nevezte. Hol itt az önértet, kegyelmes ur, hol itt az elégtétel? Bánffy Dezső báró, a magyar miniszterelnök csak önmagát próbálta igazolni, de a szerinte hibás Kálnokyt, vele szemben és állításai dacára igazolja a király maga.

Annyi bizonyos, hogy ezzel a ma még legfrissebb elégtétellel, (lehet hogy a közelebbi napok még frissebbeket hoznak. A szerencsétlenség nem jár maga.) ezzel az újabb arculcsapással nem lehet megmaradni a miniszterelnöki székben. No de ez csak az önértetes emberek véleménye, Bánffy bárónak több kell: ő megvárja míg menesztetik.

A politikai helyzet szignaturája ma ez: Az ország két legfontosabb állásán két egyén áll, kiket egyaránt és kölcsönösen a királyi parancs-

zó tart vissza, hogy egymást meg ne egyék. A ki egymással szinleg kibékül, az engesztelhetetlen gyűlölséget táplál szívében. A kormánypart, a Bánffyt támogató mamelukok partja elégtételért kiált a külügyminiszter ellen, a kinek legközelebb hivatva van megszavazni a milliőkat, és hivatva van helyben hagyni politikáját, avagy bizalmatlanságot szavazni neki. Kálnokynak pedig mindkettő schmarn. Mert ha bizalmatlanságot kapna is, lévén nem felelős miniszter, csakis urának és császárnának, tehát nincs a világon oly delegáció, mely elcsaphatná.

Ezek az állapotok legkevésbé sem parlamentárisak. Ez csupán parlamenti abszolutizmus, tele hazugsággal, képmutatással, önkényvel, lelki szolgasággal, a mely játékot űz párt- és hatalmi érdekekért a legszentebb fogalmakkal.

Ezen segíteni kellene. Mert hát könnyen megeshetik, hogy az újabb arculcsapást a nemes báró épp úgy lerázza magáról, miként az elsőt, valósággal hozzá akar szokni, hogy így aztán miniszterelnök maradjon az emberi kor legvégső határáig.

De nem oda Buda! A nemzet nem veszi oly könnyen a gyalázatot és oda kiáltja miniszterelnökének: Eddig és ne tovább! Ha „csak ilyen“ elégtételt bírt szerezni, pusztuljon arról a helyről az az ember, a ki sárba vitte az országot és ezt a sarat nincs bátorsága lemosni, mert hát Bécsben így akarják.

Bizony rossz idöket élünk, rossz csillagok járnak!

* **As állami sálógházak megszüntetése.** A kormány egy budapesti pészintésnek hatvan évre szóló koncessziót adott a sálógházak üzemeltetésére. Ennek következtében a nevezett pénzintézet, mely eddig helyi jellegű volt, most országos jellegűvé alakul s cégét is ennek megfelelően megváltoztatja. Evvel kapcsolatban — mint értesülünk — a pénzügyi és kereskedelemügyi miniszteriumok kebelében komolyan foglalkoznak a királyi sálógházak cím alatt folytatott állami sálógházak üzemeltetésével. Ha az említett koncesszió alapján szervezendő országos sálógház, melynek körébe a fővárosban épp úgy, mint a vidéken keres-

mint a beretva Csak rendelkesik az emberekkel. Finom kezének egy intésére szásan engedelmeskednek. Szép aranyórája van, gyémántos gyűrűk ragyognak az ujjain. Nyulánk a termete, szép keskeny as arca, magas a homloka; a haja meg olyan mint a szinarany?

— Tetszik őt ismerni?

— ?

— Sajnálom, hogy nem tetszik ismerni. Hiba, hogy nem tetszik ismerni. Egy ilyen jeles urat, még ha német is, ismerni kellene az újságíróknak. No de majd bemutatom.

— És tetszik tudni, hogyan ismerkedtünk meg?

— ?

— Ennek origimaris egy története van. Ugy volt az kérem, hogy nem minden vagyonka nélkül maradtam el a boldogult férjemtől. De hát a később élni bajos. A halom is elfogy, ha mindig csipegetjük. Beláttam ezt én is. Sok mindenhez fogtam, hogy el ne pusztítsam az én szép tündérmű vagyunkját; utóbb a kifőzéshez, a kosztadáshoz folyamodtam. Es ért a legtöbbit. Azzal foglalkozom most is. De vannak is derék kosztosaim; közülök való Derber Hermany is, az angyalkám vőlegénye.

— Negyedmagával jött hozzám kosztba. Finom, fájín ur mind a négy. Nem alkudott egyik sem, hanem mikor kimondtam, hogy az uri koszt 30 frt egy hónapra, senki sem szólt ellene, pedig én leengedtem volna 25-re. Hanem aztán kellett is uri kosztot adni! Egy se ette azt a vastag ételt. Pecsénye, meg pecsenye és tézta kellett mindnek; különösen pedig Hermánynak, a ki tetszik tudni hogy hitt engem (nevetve) „Mamuszta.“

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Giza férjhez megy.

— Jó reggelt kívánok, Tekintetes ur! Alászólgája! Kedves egészségére kívánom az éjszakai nyugodalmat! Engedelmet kérek alászan, hogy ilyen korán alkalmatlankodom!

— Jesszusom, hát csakugyan nem volna több fél hétnél? Nem késik az az óra, lelkem, tekintetes uram? No én ugyan megcselekedtem a parádét; beállítok egy uri házhoz reggel fél hét órakor nőbelvisztre! Azaz hogy hát nem is nőbelvizit ez, mert tetszik engemet ismerni?

— ?

— Csakugyan nem tetszik engemet ismerni? Én Tatárné vagyok. (Szemlesütve, szerény mosolylyal.) A szép Tatárné; tetszik tudni, így hívtak az emberek, a mig meg nem idősödtem. De hát, amióta a leányom a Giza megnőtt, azóta neki adtam a szépségemet. Tetszik ismerni az én Gizámat?

— ?

— No ezen igazám csodálkozom; mert az én Gizámat mindenki ismeri, mindenki megbámulja. Nincs több olyan lány az egész városban. Szép is, nagyon szép; jó is, nagyon jó; hamis is, de csak egy kicsit hamis. Azt mondják, (szemlesütve szerény mosolylyal) hogy az édes mamájára ütött; szakasztott mása. Hej, mert mikor én 16 esztendő voltam, lelkem Tekintetes ur . . .

— De most nem rólam van szó, hanem Gizá-

mat, a lányomról. Róla. Arról az áldott teremtséről. a ki a tenyeremen hordok 16 esztendő óta, a kire kar rosz szemmel ránézni.

Mihelyt három hónapos lett, mindjárt meglátszott rajta, hogy nem való lesz közönséges embernek. Meglátszott a lelkemen. Nem volt annak az ábrázatián semmi paraszti vonás; olyan volt a drágám, mint egy kis tündér-herceg lány.

— Hát még mikor később járt és beszélni kezdett! Valóságos csoda-gyermek volt. Kilenc hónapos korában szaladt, mint egy nyulacska, egy éves korában olyan okosan beszélt, mint egy nagy ember és tiszta volt mint egy kis cica. Drága kis cicám!

— No de mikor először járult az ur asztalához, akkor már aztán igazi angyal volt. Csak a szárnyai hiányoztak. De jó is, hogy hiányoztak, mert különben elrepült volna a Jézuskához s árván hagyta volna az ő édes mamáját.

— És most, most mikor elgyönyörködném benne, mikor segítségemre lehetne, megédesíthetné bús özvegyesem napjait, képzelje lelkem tekintetes ur, mit tesz most ez a béka?

— ?

— Elhagy engemet. Férjhez megy a lelkem. Hiába! Ez a lányok sorsa; biz én se voltam jobb. Tizenhét esztendő koromban már én is Tatárné voltam.

— Már belényugodtam a dologba. Hadd menne hát férjhez; csak legalább egy derék magyar urat választott volna; de mikor német az istenadta. De aztán, szó a mi szó, igazi ur.

— Nem dolgozik paraszti munkát. Az eszével dolgozik. Hej mert nagy esze van neki és olyan éles,

kedelmi árukra való előlegadást is be fogják vonni, a közérdek igényeinek meg fog felelni, — akkor a kormány esetleg át fogja adni az állami zálogházak üzemeltetését a szervesen működő magánvállalatnak, illetőleg a két intézményt egybeolvasztja. Annak megfigyelésére, hogy az új zálogház-vállalat hiven szolgálja-e a közérdekeket, a kormány a vállalat mellé miniszteri biztost fog kinevezni, ki egyszersmind az engedélyokmányban kikötött állandó állami ellenőrzést is teljesíteni fogja.

Hírek.

Pécs, 1895. május hó 8.

— **(A pécsi állami főreáliskola)** vasárnap, május hó 5-én tartotta „Eötvös“-önképzőköré évről évre tartott ülést, a tanári kar és Jobst László dr. ügyvéd jelenlétében a következő műsorral: 1. Induló Faustból, előadta az énekkar. 2. Titkári jelentés, Saághy János VIII. o. tanulóktól. 3. Élő szobor, Vörösmarty Mihálytól, szavalta Braun Béla VII. o. t. 4. Vadrózsa, kettős karu ének Schuberttől, előadta az énekkar. 5. A fény vegytani hatása, írta és felolvasta Schapringner I. VIII. o. t. 6. Én is mulattam Szent István napján. Humorisztikus történet Gárdonyitól, előadta Schulhof Gábor VIII. o. t. 7. Üdvözlés az erdőhöz. Vegyes karu ének Abt F. től, előadta az énekkar. 8. Bánfi Dénes csókja, Szász Károlytól. Szavalta Berger D. VIII. o. t. 9. Az öngyilkos. Vig monolog Gabányitól, előadta Wolf Sándor VII. o. t. A kaszinónak 4 aranyból álló pályadíját ez idén Schulhof Gábor VIII. o. t. nyerte el „Werther hatása a magyar irodalomra“ c. értekezésével. Berger Dezső nyerte a legjobb szavalónak kitűzött egy arany „Ulászló esküszöge“ és a „Várnai csata“ c. értekezésével szintén egy aranyat. A „Jókai“ jutalomdíjat Visnya Aladár VII. o. t. kapta, mint a kör legszorgalmasabb tagja. Saághy János a kör ügybuzgó titkára, a vezető tanár által felajánlott díszművet, Kengyel Ernő pedig az igazgató által történelmi műre kitűzött díjat nyerte el. A gyűlést Kosztka György vezető tanár zárta be lendületes beszéddel, melyben a gyűlésen megjelent Jobst László dr. urnak megjelenéséért őszinte köszönetet mondott, egyszersmind buzdította az ifjúságot további buzgó és szorgalmas irodalmi munkásságra. — Követésre méltó példával járt elől hétfőn f. hó 6-án a pécsi áll. főreáliskola, midőn történelmi-tanulmányi kirándulást rendezett Siklóra. Reggel 6 órakor indult el a IV—VIII. osztályok tanulóifjúsága több tanár kíséretében. Gyűdön a házfőnök vezetése mellett a híres bucsujáráhely nevezetességeit tekintették meg. Siklóra megérkezvén, a hatalmas várudvarba vonult fel az ifjúság és az ott egybegyűlt nagyszámú intelligens hölgy és férfiközönség, a siklósi polg. isk. tanárai jelenlétében áldozott a multak emlékezetének. — Kőrösi Henrik tanár megnyitó beszédében üdvözölte a megjelent közönséget. Utána Berger Dezső VIII. o. t. tartotta lendületes, buzdító beszédét az ifjúsághoz, jelezve az ünnepély hazafiasan nemesítő célját. Puszkás József VIII. o. t. Siklót és a siklósi vár multját ismertette alaposan. Visnya

Aladár VII. o. t. Zsigmond király siklósi fogságáról emlékezett meg. Majd Fabritzky Sándor VIII. o. t. adta elő sikerülten Zrinyi siklósi ütközetének történetét, mire Schulhof Gábor VIII. o. t. szavalta a „Zrinyiász“-ból az erre vonatkozó részt, ezután pedig Szász Zoltán VII. o. t. fejtegette aethetikailag a történelemnek és a „Zrinyiász“-nak a csatát tárgyaló részét. Végül Kőrösi Henrik szép szavakkal mondott köszönetet a siklósi közönségnek, mely megjelenésével és hazafias érdeklődésével hozzájárult az ünnepély magasztosságának emeléséhez. Ezután az ifjúság a tanárokkal egyetemben a vár történelmi érdekességeit tekintette meg. A fényes és gazdag ebéd folyamán Kőrösi Henrik szólalt fel előnek, szép tószójában köszönetet mondott a siklósi közönségnek az ünnepélyen való részvételért. Az ifjúság nevében Berger Dezső mondott köszönetet a közönségnek és Koharits József főjegyzőnek, kinek szíveskedéséből az ifjúság a városi levéltárban őrzött érdekes történelmi okiratokat tekintette meg. Koharits lelkes szavakban buzdította az ifjúságot a szellemi fejlődésre; Kiss József tanár pedig a multak kultuszára hívta fel és serkentette az ifjúságot. Schulhof Gábor a siklósi polg. isk. tanári karára emelte poharát, megköszönve a tanár uraknak az ünnepség körüli fáradozását. Geiringer Mór VIII. o. t. az ifjúság nevében Kőrösi Henriknek mondott köszönetet az ünnepély kezdeményezéséért és rendezéséért. Szerdahelyi Árpád siklósi tanár Siklós közel-múlt történelmi nevezetességére hívta fel a multak emlékezetét ünnepelő ifjúság figyelmét. Schulhof Gábor Belicek városi bírónak köszöntötte meg a városnak az ifjúsággal szemben tanúsított hazafias vendégszeretetét. Vig hangulatban töltötte el az ifjúság az időt, mig nem az egész társaság Harkányba ment át, hol Heller főorvos vezetése mellett a fürdőt tekintette meg. A gazdag uzsonna folyamán Kőrösi Henrik Heller főorvost és Benyovszky Manó főszolgabírókat mint szíves házigazdát köszöntötte fel, mire Benyovszky felelt szép szavakban. Az ifjúság köszönetét Berger Dezső tolmácsolta. Kőrösi Henrik ügyes rendezése mellett, kedvező időben, példás rendben, vidáman folyt le a tanulmányi kirándulás. az ifjúság pedig egy kellemesen eltöltött nap emlékével, történelmi ismereteiben meggazdagodva, hazafias érzésében erősödve vig hangulatban érkezett meg az esti órákban.

— **(Pályázat.)** A pécsi reáliskolánál egy iskolaszolgái állás üresedésbe jövén, felhivatnak a pályázni kívánó kiszolgált katonai altisztek, hogy a 250 frt évi fizetéssel és szabad lakással javadalmazott állásra vonatkozó kérvényeiket f. hó 20-ig a reáliskola igazgatójánál nyújtsák be.

— **(Szegény napidíjasok.)** Megemlékeztünk már arról, hogy a restancia miatt a vármegyei írások és díjak uraknak naponként — lévén a napok hosszabbak — egy órát kell még körömlőniük a hivatalos órán túl, persze díjfelemlés nélkül. Ez az intézkedés a mily méltánytalan, épp oly igazságtalan, mert leginkább azokat sújtja, kik mindig szorgalommal végezték teendőiket és most ezeknek azok helyett is kell dolgozniuk, a kik vagy teljesen képtelenek a munkára,

— Mamuzta!
— Tessék parancsolni Hermány ur!
Megijedtem, hogy nem kell már neki a paszuly.
— Mit kérne Hermány ur?
— Adja nekem a lányát! Ekkor előugrik az én cicám és belevág a szóba, hogy:
— Olyan nincs. Mindent kap Hermány ur, de jánt nem kap!
— Lányom gyer ide! Mondd a lelkedre, szereted-e te Hermány urat?
Tagadólag rázta a fejét; de a szeme, a két ragyogó csillag, igent mondott.
— Na, ha nem szereted, lányom én nem erőltetek.
— Én se nem — tódítja Hermány ur; — de aszutan nekem petsenje kell; én meg nem eszek fizolent.

Erre az én Gizám csak oda simult Hermány urhoz: a karjába kapaszkodott.
— Látom lányom, hogy szere...
— Oh nem, én nem szeretem Hermány urat; de hát azért csak hozzámegek; mert ha nem, hát édes anyám kénytelen lesz mindig pecsenyét meg tésztát adni nekik. Még tönkre megyen. Hallotta mama, hogy Hermány ur meg nem eszi a fizolent, ha hozzá nem megyek?
— Így beszélt a furfangos, az ármányos.
— Hát biz én azt modtam rá: legyenek boldogok gyermekeim. Áldásom rátok. Mit tegyek? Csak nem mehet kárba az a félvéka paszuly!

— Így lett menyasszony az én kis tündérem. Ugy-e origimáris egy történet? Lelkem, tekintetes úr, írja ki az ujságba, hogy jegyet váltott Derber Hermány urral, azzal az aranyos, jó Hermány urral.

vagy mint a protekció gyermekei, díjat huznak a megyei pénztárból — humanitárius okokból. Kommentárt nem fűzünk e ténynek konstatálásához, csak fölhívjuk reá az illető körök figyelmét.

— **(Tanítók osztályozása.)** Mint a lapok utján értesülünk, Szegeden nagy riadalmat okozott a tanítók között az a célozott anomália, mely szerint az iskolai zárvizsgálatokra kiküldött iskolaszéki tagok, mint elnökök, a vizsgálatokon észlelt tapasztalataik beszámolója alkalmával, jelentéseikben a tanítás sikereinek megkülönböztetésül, a tanítókat a felmutatott eredményhez képest; jeles, jó, elégséges s elégtelen osztályzatba sorozták. A tanítótestület méltán megbotránkozhatik az iskolaszéki kiküldöttek eme kvalifikálatlan eljárása fölött s nem kételkedünk benne, hogy az ország második fővárosának önértetes tanítótestülete erélyesen s férfiasan fogja tiltakozó szavát fölemelni a lealázó törekvések ellen. Szeretjük hinni, hogy a szegediek nem Pécsről nyerték erre nézve az impulzust, amennyiben ilyesféle iskolaszéki határozatok valószínűleg tulbizgóságból tavaly nálunk is kísértettek, melyet meg is küldöttek a tanítóknak mihez tartás végett, — utasítván a felügyelő igazgatót, a tanítási eredményeknek részletezett osztályozása, esetleg a tanító megnevezésével leendő megtételére. Ezzel szemben szeretjük továbbá hinni, hogy a felügyelő igazgató, mint az ország tanítósa érdekében kipróbált védője, a tanúgy szabad fejlődésének lelkes uttörője, nem késztet hatáskörében felvilágosító betérjesztésével e határozat tartatlanságát és helytelenségét beigazolni és kitüntetni azt, hogy ilyesmire, mint a tevékenység fokozását tévesen célzó eljárásra, — mely csak ellenkező hatást eredményezhet, — szükség nincs.

— **(Germanizáló előjáróság.)** Magyar aláírással, német nyelvű átiratot küldött a napokban — mint levelezőnk írja, — a babarci községi előjáróság, Tolna községének, holott a tolnai előjáróság kifogástalan magyar iratban tette meg a kérdést a babarci spiszbürgerekhez. Igen eredeti és jellemző ebben a germanizálásban az a körülmény, hogy amíg az átirat sorai sült német szavakat hánytorgatnak, addig az előjárók nevei és a keltezés, magyarul van írva és mindezekre rákomolykodik a hivatalos pecsétnyomónak a tiszta magyar körírása.

— **(Hütlén mészáros inas.)** Tegnap reggel történt, hogy Ratkovics Ferenc pécsi mészáros évek óta nála levő, mindeddig tisztességes magaviseletű Gergő Viktor inas gyereket pénz feladással bizta meg. Leolvasott neki 110 frtot, hogy vigye el a postára, mit azonban a rossz lelkű fiu ellopott. Várták; mulott egy, majd két, három óra is, de a gyerek nem jött, végre nem volt más tenni, mint a rendőrség figyelmét felhívni, tenne lépéseket a tolvaj elfogására. Nem sokáig élvezhette Gergő a lopott pénzt, mert Selényi Antal rendőrbiztos, ki e téren speciálista, a kora esti órákban nyakon csipte az elvetemedett, könnyelmű mészáros inast.

— **(Burgonya tolvaj.)** Már java kenyéret megette Györkö Józsefné született Nagy Katalin szabolcsi földműves asszony, s most, öregségében vete-medett a rossz utra, — lopott. Walzer Borbáia hirdi fiatal német menyecske minden héten bejön a pécsi hetivásárra, s az esetleg megmaradt áruját a Nádor szálloda pincéjébe helyezi el, hogy majd a jövő héten folytathassa annak eladását; ma azonban hűlt helyét találta a mult szerdán ott hagyott „krumplinak.“ Sirva járta be az egész piacot, végre ráismert a zsákra, sőt a benne levő burgonyára is, hogy az nem lehet más, mint az ő elveszett holmija. A rendőrség vallatára fogta Györkö Józsefné s a körülmények akként alakultak, hogy a lopást rábizonyíthatták a megdölgötlan öreg asszonyra; már hogy hogyan juthatott be a Nádor szálloda pincéjébe, — azt nem tudni.

— **(Egyiptomi síremlék Eszéken.)** Érdekes leletre bukkantak a napokban Eszéken. Egy özv. Krauszné nevű asszony házában egyiptomi síremléket találtak. Az emlék mészkőből, az u. n. keleti alabastromból készült 0.35 m. magas, 0.25 m. széles és körülbelül 0.9 m. vastag. Közepén baarelfiben látható Oziris isten, fején Felső-Egyiptom mitrafarmáju koronájával, a mely két structollal — az igazság szimbolumaival — van diszítve. Kezében tart egy ostort és egy görbe botot, az uralkodói hatalom jelképeit. Szemben vele látható Isis, feje fölött a napkoronggal, jobbkezeben a kormánypálcát, baljában pedig egy keresztet, mint az örök élet jelképét tartva. A képen láthatók még Nebti és Hoé istenek. A kép alatt különböző hieroglifek vannak. A lelet a legnagyobb ritkaságok közé tartozik, mert ezen a vidéken még sohasem találtak egyiptomi régiségeket. Szakértők nézete szerint a síremlék csak a véletlen folytán kerülhetett Eszékre. Az érdekes leletet az eszéki múzeumnak engedték át, a melynek őre fogja a rajta látható hieroglifeket megfejteni.

— Mamuzta adjon ezt, mamuzta adjon azt. Alig volt tőle maradásom; de hát nem haragudtam érte, mert soha sem maradt adós a koszt árával. Nem a, lelkem, egy krajcárral sem. Ezért aztán a németiségét is, meg a selypítését is megbocsátottam.

— Vagy egy jó darab ideig én szolgáltam ki őket. Gizámát nem engedtem közéjük. Hogy is ne! Pecsénye, pecsenye, meg tésztá és hozzá felszolgálónak egy tündér; ő német uraim, ebbe nem vásik a fogatok!

— Hanem kifogtak rajtam a hamisak. Különösen Hermány. Mindig akadt neki a konyhában valami dolga.

Egyszer egy hétfői napon, mikor paszuly csupáj járja a polgári házaknál, főzés előtt fontoskodó ábrázattal hozzám dörzsölődik az én kis cicám:

— Édes mamám!
— Hallom kis pintyókém!
— Mondanék én valamit.
— Mondjad virágzásom!
— Hát azt mondanám én édes mamám, hogy sokba kerülnek nekünk ezek a kosztosok nagyon.
— Bizony sokba lányom. De jól fizetnek.
— Hátha másként főznék nekik? Ma például a paszuly napja van. Főzzünk paszuly-csupajt!
— Hová gondolsz lányom? Egyik se eszi; a jövő hónapban mind itt hagy bennünket!
— Nem a. Hermány mondta, hogy ha én hordom fel az ételt, a paszulyt is megeszi.

— Hát megpróbáltuk, lelkem, tekintes ur. És a kényes németek úgy megették a jó tejeles paszulyt, hogy a szájukat is megnyalták utána. Hermány nem győzte eléggé dicsérni a jó vastag ételt, hogy milyen tápláló, hogy nő attól az embernek az ereje.

— Így tartott ez pár hónapig. Egyszer csak beállit az én szobáskámba Hermány ur.

— **(Veszedelemes vendéglátó.)** Itt Pécsen történt az elmúlt ujév estéjén, hogy Geiger Adolf mesterember régi ismerősét Albrecht Jakabot egy pár pehár borra magához hívta. Eljött az est, s Albrecht beallított barátjához, ki, hogy az est ünnepélyesebb legyen, szeretőjét is meghívta. Folyt a bor, — mulat tak kedvökre, mikor egyszer csak Geiger valami kisebb bagatell adósságért vonta felelőségre Albrechtet, s egész tréfából ráfogta az ép keze ügyében levő piszkafát: „Ha nincs pénzed, add ide az órádat!”, A megszeppent Albrecht oda is adta ezüst óráját, — de másnap zsarolásért feljelentette Geiger Adolfot. A kir. törvényszék azonban a kir. ügyész indítványára megszüntette a vádat.

— **(Uj államvasuti üzletvezetőségek.)** Mint megbízható forrásból értesülünk, a kereskedelemügyi miniszter elhatározta, hogy a m. kir. állam vasutak üzletvezetőségeinek számát legközelebb ismét kettővel szaporítani fogja. Az egyik üzletvezetőséget Szombathelyen, a másikat valamely még meg nem határozott alföldi városban (Szolnok, Szabadka, vagy Temesvár) fogják felállítani. A szombathelyi új üzletvezetőség már ez ősszel megkezdte működését.

— **(Öreg korában tért rossz utra.)** Rein József 66 éves asztalos, szent katalini lakos, kit az alkalom tolvajjá tett. Mult év július hó 27 én délelőtt 11 óra tájban Marton József szent-katalini földműves magához hívta a falu egyedüli asztalosát Reint, mérné meg a mostani ablakrájákat, hogy aztán újjakat készítsen helyettök. Az öreg meg is kezdte a méréseket, s addig-addig mért, míg az ablak mellett álló ágyból a gazda tárcáját el nem mérte. Hatvanhét forint készpénz s 2 értékes okirat volt a tárcában, mik azonban majdnem hiánytalanul visszakérültek Marton birtokába. A kir. törvényszék 6 havi börtönre és 3 évi hivatalvesztésre ítélte Rein Józsefet, ki azonban csakis azért, mert otthon munkája van, felebbezett.

— **(A középiskolai tantervek revíziója.)** Két év tized óta nem beszéltek annyit nálunk a tanárképzésről, mint mostanában, a mikor mindenki belátja, hogy a középiskolai tanügyeink élén álló tényezők a közel multban mennyi vétkes mulasztást követtek el ezen a téren. Az a bizottság is, a mely Fehér Ipoly elnökle alatt néhány nap óta tanácskozással folytat az országos tantervek és utasítás revíziója ügyében, közmegegyezéssel ama nézetének adott kifejezést, hogy tanárképzésünkben a pedagógiai és didaktikai készultsége nagyobb súlyt kell helyezni, mint az eddig történt. A kiküldendő albizottság pedig azt az utasítást nyerte, hogy a tanárképző javaslata főleg az iskola szükségleteit tartsa szem előtt. Csakhogy kár, hogy az említett országos bizottság nem foglalkozott a nyomasztó tanárhiány kérdésével, a mely néhány év óta szinte lehetetlenné tette azt a most sürgetett didaktikus kiképzést. Akárhány esetben negyedéves egyetemi hallgatókat kellett alkalmazni, a kik semminemű paedagógiai gyakorlatban részt nem vettek. Előre láthatólag mintegy tíz évig ezek az állapotok nem változnak meg, mert új intézet szervezésével a kereslet folyton nő, a tanári pályára lépő fiatal emberek száma pedig nem fog emelkedni, a míg a maihoz hasonló siralmas állapot megmarad. Itt a kezdet kezdeténél kell megindítani a reformot.

— **(Politikai fogadás.)** A képviselőház folyosóján még folyton a Bánffy-Kálnoky-konfliktusról folyik a disputa. Az egyik sarkon tögyökeres mamelukok caerélik ki nézeteiket az érdekes diplomáciai harcban és néhány hónapja, ki még nem tagja a delegációnak, arról tárgyal, hogy miként fog majd ez a nagytekintetű testület Kálnokyval elbánni.

— Majd meglátod, hogy nem szavaznak meg semmit sem Kálnokynak — szól oda Kubinyinak Papp Géza, a legkisebb képviselő, a ki legtöbbit bizik.

— Mit? Oh persze, kiáltá méltatlankodva Kubinyi, meg fogják neki szavazni a költséget és a bizalmat, és ezzel ez az ügy is el lesz játszva.

— Az lehetetlen, buzdult fel Papp Géza.
— No majd meglátod.
— Fogadjunk.
— Tartom a fogadást, állt elő Kubinyi és megállapodtak abban, hogy a vesztő fél a nyerőnek egy szép szivartárcát köteles adni.

Épp paroláznak a fogadók, a mikor odajön közbük Podmanitzky Frigyes báró, s értesülve a dologról, nagy ember- és mamelukismerettel odaszólt Papp Gézának:

— Már most is odaadhatod Kubinyinak a tárcát, mert elvesztetted a fogadást.

Papp Géza csóválta a fejét, de azért úgy látszik, most már ő sem kételkedik abban, hogy a kormányparti fővezértől szerzett tapasztalat megér egy szivartárcát.

— **(A házi orvos.)** Nem rég volt az esküvőjük, boldogok — nagyon boldogok Talmy Ábel ur és Mimike. A téli estéket egymás között, távol a világ zajától töltötték el, nem törődtek ők senkivel sem, — egymásért éltek.

Egy szép tavaszi reggelen beteget jelentett a kis menyecske férjének: nem volt mást mit tenni, elhívta a férj volt iskolatársát, most fiatal orvost, menten meg az ő kis aranyosát a veszedelmébe betegségtől.

— Édes Lacim, bizom benned, tégy meg mindent, ne kímélj költséget, — csak Mimit gyógyítsd meg — E szavakkal kérte Ábel ur barátját, a jó nevű, fiatal doktort.

Multak napok, hetek, sőt hónapok, a kis menyecske még mindig beteg volt, — már nem feküdt csak néhány napig — a Laci doktor meg szorgalmasan járt a házhoz. Csunya borongós őszi est volt már, mikor a férj a szokottnál korábban tért haza a kaszinóból. Halk léptekkel közeledett Mimi ajtaja felé — hogy ne zavarja a beteget, — mikor egy furcsa hang üti meg fülét:

— Cupp! cupp!... aranyos Mimi, kis betegem...?! — Ábel ur homlokán kidagadnak az erek, lélekzete eláll, — majd mint egy bősziült oroszán akar berontani a szobába, de — még sem, amint jött, azon az uton elhagyta eddigi boldog fészakét s lázas sietséggel haladt végig az utcákon a legközelebbi szállodába. Másnap két eseménynyel gazdagabb lett a város: egy párbajjal és egy — válópörrel.

— **(Kakadu és papagály színház.)** Toltas művészek fogják mulattatni a közönséget vasárnap délután és este a Hattyu-teremben A kitünően iskolázott kakaduk és papagályok mutatványait ajáljuk megtekintésre.

— **(Találtatott)** egy karperec a tornacsarnok előtt. Igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségnél.

— **(Gazdája keresztetik.)** Egy vadász kutya tévedt be a rácpetrei körjegyzőhöz. Gazdája ugyanott átveheti.

— **(Sorsolás.)** Az osztrák földhitel sorajegyek tegnapi huzásán nyertek: 50.000 frtot: 3064. sor 7 sz., 2000 frtot; 2583. sor 42 sz., 1000 frtot: 4457. sor 28 sz., 7044. sor 49 sz., 200 frtot: 207. sor 15 sz., 1623. sor 30 sz., 852. sor 35 sz., 2660. sor 28 sz., 3547. sor 49 sz., 3915. sor 42 sz., 4033. sor 29 sz., 4189. sor 34 sz., 6925. sor 82 sz., 7546. sor 49 sz.

TÁVIRATOK.

— **A király levele — Kálnokyhoz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Budapesti Közlöny“ mai száma hozza a Kálnokyhoz intézett legfelsőbb bizalmi nyilatkozatot.

— **A király Pólában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) O felsége ma reggel 7 órakor érkezett Ferenc Salvator főherceggel Pólába, melynek utcai zsufolásig tömvek közönséggel. A kikötőben hevenyészett császári pavillon előtt a többi főhercegek, a diplomata foglaltak várakozó állást. A királyt hozó vonat ágyulövések közt rohogott be a pályaudvarba, és a király a közönség zugó „Evviva“ kiáltásai közt kilépett kíséretével együtt. A király legelőbb is Károly István főherceget szólította meg. Ricci polgármester üdvözlétére következett a király felelete, a mit szünni nem akaró „Evviva“-zás követett. Kacsira ülve, a diadalkapun át, a lakosság ovációi közt a gyakorló-térre ment, a hol a felállított csapatokat megszemlélte. Innét a Madonna templom megtekintésére, majd a Verudella erődbe ment. Ezután visszatért a városban berendezett lakására. A „Monarch“ hadihajó vízrebocsátása holnap megy végbe. A városban ezrével vannak az idegenek.

— **Szerencsétlenség.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma reggel a Tisza melletti sűdi fensik oldalán nagymérvű földmúvás volt, mely Csabi Antalt három tagu családjával együtt házikójuk alá temette.

— **Megnült orru oláh pópá.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bukaresti román akadémia ülésén Károly román királynak bemutatták Mangra Vazul volt aradi g. kel. képezdei pap tanárt, a kit a király következőleg aposztrofált:

— Mondja meg a többi martiroknak, illetve hősöknek, hogy őrizkedjenek a börtöntől. Tiszteleg különösen az ország törvényeit; mert gyalázatos, alávaló ember az, a ki hazáját idegenek előtt vadolja. Nemde, ön is magyarországi? A király ezután elfordult és Mangra megszégyenülve távozott.

— **A „Figaro“ dicsérete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi Figaro „Egy igaz fejedelem“ című cikkében nagyban dicséri királyunk bölcsességét és a Bánffy-ügyben tanusított magatartását.

— **Natalia újra otthon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sándor sserb király határozottan óhajtja, hogy édesanyja hosszabb időre jöjjön Belgrádba. Natalia feltétlenül kikötötte, hogy először Milán hagyja el az országot, asután pedig a Kriestice kabinet elejtessék. Az előbbi már megtörtént, az utóbbi pedig bevégzett dolog. Szerbiában radikális kormány következik.

Művészet, irodalom.

A „Magyar Lányok“ című képes szépirodalmi hetilapról azt mondta egy kiváló tanfőru, hogy valóságos missziót teljesít, a mennyiben a serdülő lányok számára olyan olvasmányról gondoskodik, mely mulattató, a fantáziát helyes irányban fejlesztő, az islést nemesítő és a szívét képső. A legújabb a 20 szám is beigazolja ezt a szakfőruui itéletet, mert Gaál Mózes, Benedek Elek, Egri György és Tábori Róbert elbessélései, továbbá az illusztrációk és az apró cikkek csakugyan egészen a serdülő lányvilágnak valók. Mutatvány számot bárkinek kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10. szám.)

As „Uj Idők“ 20 száma Munkácsy Mihály „Strajk“ című új festményének első váslatát küldi, melyeket maga a mester bocsátott a szerkesztőség rendelkezésére. Kedves meglepetéssel szolgál a habittűeknek is, amennyiben Kúry Klára gyermekkori arcképét hozza és így mintegy fokozatos fizikai fejlődését mutatja be a kedvelt primadonnának. A szépirodalmi tartalomról kiemeljük Mikessz Kálmán, Bródy Sándor és Kabos Ede novelláit, az aktualitásokból „A lovak szejonja“ című cikket és az érdekesen összeállított „Mindenféle“ rovatot. Általában véve az „Uj Idők“ kiváló gondnal és isléssel vannak szerkesztve. Mutatványszámokat bárkinek kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal.

Felelbiteli ügyek a pécsi kir. törvényszéknél.

Május hó 9.

1. Lanczner Francziska — Lanczner Ferenc, délelőtt 8 és fél óra.
2. Hirt Boldizsár — Reits Mihály, 9 és fél ó.
3. Szalkai Mária — Wunderlich Ádám és neje, 10 óra.

Május hó 13

1. Özv. Kovácsovits Ferencné — Steiner Dénes délelőtt 8 és fél óra.
2. Löwenstein Sándor — Keszler Gábor 8 és háromnegyed óra.
3. Bari szül. Szekeres Kati — Bari János és József 9 óra.
4. Ander József — Takács József 9 és negyed óra.
5. Schäffer József és társa — Frantich Ferenc 9 és fél óra.
6. Burghard Tamás — Hahn János és társa 9 és háromnegyed óra.
7. Janka Gábor és társa — Baghy Antal 10 ó.
8. Turony község — Faddi János és társai 10 és negyed óra.
9. Kója Mária — Pandurovits D. M. és társa 10 és fél óra.
10. Kreiszmayer-Hucker Erzsébet — Klein Lajos 10 és háromnegyed óra.
11. Schnee Ignác — Bölskey Ferenc 11 óra.
12. Daempf Imre — Fucsek István 11 és negyed óra.

A budapesti áru- és értéktözeade hivatalos árjegyzése.

Május 8-án.			
Buza kőszára	7.46	Magy. nyereménysoraj.	162.50
„ tavaszra	7.46	Tiszasszabályozási kölcs.	149.50
„ ősze	7.43	Oszti papírjáradék	101.50
Kóza	6.72	„ arany	103.50
Árpa	6.40	„ korona	101.50
Kukoricza	6.93	1864-iki sorajegy	198.50
Zab	6.20	Magy. vörös ker. soraj.	11 —
Káp. repce	12.05	Osztrák	17.50
Magy. aranyjáradék	123.—	Olasz	—.—
„ kotonajáradék	99.—	Bazilika-sorajegy	8.20
Regálé-kötvény	101.—	Jószív-sorajegy	2.90

A kis lottó huzásai.

Május 4.

Temesvár	33	65	76	86	28
Bécs	27	43	75	50	59
Grác	72	4	69	9	34

Laptulajdonos
SAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

478. sz.
1895.**Árverési hirdetmény.**

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 7333. számú végzése által Melli Eliás végrehajtató javára Hochrein József és fia ellen 113 frt 32 kr. tőke, ennek 1895. évi február hó 28. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 36 frt 20 kr. perköltés költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal le és felülfoglalt és 876 frtra becsült papír árukból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 8086. sz. kiküldés rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis **Pécsett Jókai köz** leendő eszközlésére **1895. évi május 20 napjának d. n. 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. évi t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsett, 1895. évi május hó 3. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó

Hirdetések jutányos áron
vétetnek föl kiadóhiva-
talunkban.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatvány-
raktár és papirkereskedésemmel

Pécsett, Mária- és megye-utcza sarkán

(a királyi-táblai épület átellenében) levő saját házamba költöztem át. Tisztelettel

TAISZ JÓZSEF.

ENGEL LAJOS UTÓDA

(BLAN CZ JÓZSEF)

könyv-, papir-, zenemű-, író- és rajzszer-kereskedése

Pécsett, Király utca 4. az arany hajó szállodával szemben.

Nagy választéku raktár *levélpapírosokban*, 50 drb levélpapíros és 50 drb boríték vagy 25 drb levélpapíros és 25 drb boríték elegans casettákban: *Mary Mill, High-Life, Siam. Korona papir,* stb. mindenféle divatos alakban. Ugyisint levélpapírosok virágokkal vagy alakokkal, több száz féle diszes kivitelben, a legfinomabb műizlést kielégítő bámulatos fényüzéssel, dobozonként 60 krtól 8 frtig.

Tollszárok, tollkések, papirollók, jegyzőkönyvek, tentatartók, gummi-szallagok, levélmérlegek.

Legfinomabb cigaretta-hüvelyek.

Különösen ajánlom a *LA COCARDE* cigaretta papirt, mely mentes minden egészségellenes anyagtól, hamutartalmát és súlyát illetőleg jobb minden egyéb szivarkapapírnál.

CZIGARETTA GÉP

toló szerkezetű a szivarkák készítéséhez darabja 12 kr.

Zenemű-ujdonságok zongorára, hegedűre, cziterára, czimbalomra

kaphatók

ENGEL LAJOS UTÓDA

papirkereskedésében Pécsett, Király-utca 4. az arany hajó szállodával szemben.